

ת"פ 29803/02/15 - מדינת ישראל נגד יעקב אזולאי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

28 מאי 2015

ת"פ 29803-02-15 מדינת ישראל נ'
אזולאי(עציר)

29833-02-15

בפני כב' השופט צחי עוזיאל
המאשימה
נגד
הנאשם
מדינת ישראל
יעקב אזולאי

ב"כ המאשימה - עו"ד דורון

ב"כ הנאשם - עו"ד יפעת כץ

הנאשם - בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת האיומים, שביצע לכאורה ביום 10.2.15 כלפי אשתו.

לבקשת הצדדים, הופנה הנאשם לוועדת האבחון בהתאם להוראות חוק הסעד (טיפול במפגרים), תשכ"ט - 1969 (להלן - **חוק הסעד**) לצורך קבלת חוות דעת בעניינו. מחוות דעת ועדת האבחון מיום 12.5.15, שלגבי תוכנה אין מחלוקת בין הצדדים, עולה כי הנאשם סובל מלקות שכלית והומלצו דרכי טיפול הכוללות דיור חוץ ביתי ומעקב רפואי ופסיכיאטרי. כמו כן, נקבע בחוות הדעת כי הנאשם אינו כשיר לעמוד לדין בשל דימנציה מוחית.

ב"כ הצדדים מסכימים ביניהם כי יש מקום להורות על הפסקת ההליכים בהתאם להוראות סעיף 170(א) לחסד"פ, אלא שלטענת ההגנה לא ניתן ליתן צו לדרכי טיפול, שכן סעיף 19 ב (1) לחוק הסעד, אינו מאפשר לעשות כן. לעומת ההגנה, סבורה המאשימה כי אין מניעה להורות, בנסיבות כאלה, על דרכי טיפול לפי אותו סעיף, שאחרת נמצא עצמו מסיימים ההליך ללא מתן החלטה אופרטיבית מתאימה. במחלוקת בין הצדדים, סבורני כי הדין עם המאשימה.

סעיף 19ב, הדין בטיפול בנאשם לוקה בשכלו או שאינו בר-עונשין, קובע כדלקמן:

עמוד 1

"הועמד אדם לדין פלילי ובית המשפט מצא, אם על פי ראיות שהובאו לפניו מטעם אחד מבעלי הדין ואם על פי ראיות שהובאו לפניו ביזמתו שלו, אחת מאלה:

(1) שהנאשם אינו מסוגל לעמוד לדין מחמת ליקוי בכשרו השכלי;

(2) שהנאשם עשה את מעשה העבירה שהואשם בו, אך מחמת ליקוי בכשרו השכלי בשעת מעשה אין הוא בר עונשין, יצווה בית המשפט שהנאשם יובא לפני ועדת האבחון כדי שתחליט על דרכי הטיפול בו, ויחולו הוראות חוק זה בשינויים המחייבים".

אמנם בחלק מהפרסומים הסיפא לסעיף 19 ב לפיו "יצווה בית המשפט שהנאשם יובא לפני ועדת האבחון כדי שתחליט על דרכי הטיפול בו, ויחולו הוראות חוק זה בשינויים המחייבים" מופיע בסמוך לסעיף קטן (2) בלבד, ועל כן, לכאורה, ניתן ללמוד מכך כי מבחינה לשונית הסמכות להורות על דרכי טיפול מתייחסת רק למי שאינו כשיר מהותית (ראו הפרסום בנבו), אלא שבחלק אחר הפרסום מלמד כי הסמכות להורות על דרכי טיפול מתייחסת, מבחינה לשונית, לגבי מי שאינו כשיר דיונית או מהותית (ראו הפרסום בתקדין ובדינים ועוד). בנסיבות אלה, פניתי לפרסום של החוק ברשומות מיום 13.2.1975 ולהצעת החוק מיום 12.2.1974 ומהם עולה במפורש כי הסמכות להורות על דרכי טיפול מתייחסת למי שאינו כשיר דיונית או מהותית.

בנסיבות אלה, אני מורה על הפסקת ההליכים בהתאם לסעיף 170 (א) לחוק סדר הדין הפלילי וקובע דרכי טיפול בהתאם, כאשר מקובלת עליי עמדת ההגנה, העולה בקנה אחד עם רוח התיקון החדש לחוק בטיפול בחולי נפש, לפיה יש לקצוב בזמן את צו דרכי הטיפול.

לפיכך, בהתאם להוראות סעיף 19 ב (1) לחוק הסעד, ניתן צו לדרכי טיפול לתקופה של 5 חודשים כדלקמן:

א. דיור חוץ ביתי במסגרת המיועדת לקשישים תשושי נפש.

ב. מעקב רפואי ופסיכיאטרי.

למען הסר ספק, תנאי השחרור שנקבעו - מבוטלים.

זכות ערעור כדין.

ניתנה והודעה היום י' סיוון תשע"ה, 28/05/2015 במעמד הנוכחים.

צחי עוזיאל , שופט